

Херсонський державний аграрно-економічний університет
Федерація аудиторів, бухгалтерів і фінансистів АПК України
Спілка економістів України
ПАТ «Райффайзен банк Аваль»

Збірник тез

**III Всеукраїнської науково-практичної
Інтернет – конференції
здобувачів вищої освіти і молодих вчених**

**«ЕКОНОМІКА, ФІНАНСИ, УПРАВЛІННЯ:
НАУКОВІ ПІДХОДИ
ТА ПРАКТИКА РЕАЛІЗАЦІЇ»**

11 березня 2020 року м. Херсон

УДК 33(477)

Економіка, фінанси, управління: наукові підходи та практика реалізації: зб. матеріалів здобувачів вищої освіти і молодих вчених III Всеукр. наук. – практ. конф. / за ред. Танклевської Н.С. Херсон : ХДАУ, 2020. 253 с.

Матеріали Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції висвітлюють широкий спектр теоретичних і практичних питань розвитку економіки України. Тематика конференції охоплює питання дослідження сучасного стану економічних відносин та фінансової діяльності суб'єктів господарювання, управлінські та адміністративні аспекти розвитку підприємництва в Україні. Призначено для науковців, викладачів, аспірантів, здобувачів вищої освіти, слухачів інститутів підвищення кваліфікації, спеціалістів з економіки та освіти.

Рекомендовано до друку та поширення через мережу Інтернет Науково-методичною комісією економічного факультету Херсонського державного аграрно-економічного університету

№ 1. С. 80-84. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/vbumb_2013_1_19.pdf (дата звернення 01.03.2020).

3. Онегіна В. М., Шибаєва Н. В. Інституційна основа аграрної політики: українські реалії й досвід США та ЄС. *Економіка АПК*. 2016. № 1. С. 18-24. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/E_apk_2016_1_4 (дата звернення 02.03.2020).

Танклевська Н.С. - д.е.н., професор кафедри економіки та фінансів
Ярмоленко В.В. - здобувач вищої освіти третього (освітньо-наукового) рівня
Херсонський державний аграрно-економічний університет, м. Херсон

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ АГРОСТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

Сьогодні сільське господарство перспективна галузь розвитку економіки країни. Але в той же час є однією з найбільш ризикованих, оскільки успіх галузі багато в чому залежить від погодних умов. Ціни на продукцію аграріїв постійно зростають, тому втрата або недоотримання врожаю обертаються значними матеріальними збитками для виробників та призводить до втрати вигод. Вступ України до СОТ в 2008 році, запуск зони вільної торгівлі з Європейський союзом у 2016 році ставить нові вимоги до продукції сільського господарства, вимагає створення більш конкурентного середовища в країні. Надійний захист товаровиробників продукції сільського господарства від ризиків забезпечує страхування [1].

Сільське господарство традиційно є ризиковою сферою діяльності. Особливо це стосується України, в якій успішні результати сільгоспвиробника багато в чому визначаються погодними умовами. На розвиток сільськогосподарського виробництва впливають ризики стихійних лих і надзвичайних подій, які не залежать від людини. Непередбачені природні явища зменшують кількість і якість врожаю сільськогосподарських культур та знищують тисячі гектарів угідь, наносячи значні збитки виробникам сільськогосподарської продукції.

Для захисту майнових інтересів сільськогосподарських товаровиробників і забезпечення подальшого розвитку сільського господарства використовується страхування як один з найголовніших напрямків державної аграрної політики. Головною метою страхування в аграрному секторі економіки є стабілізація виробництва шляхом відшкодування втрат внаслідок несприятливих подій, настання яких не можна передбачити у часі та просторі.

Проблемними питаннями, які ускладнюють розвиток ринку аграрного страхування є:

1) зі сторони сільськогосподарських товаровиробників: низький рівень обізнаності щодо необхідності користування страховими послугами; недостатня фінансова спроможність, що не дозволяє купувати страхові послуги; відсутність довіри до страховиків (в цілому до страхування).

2) зі сторони страхових компаній: недосконалість страхових продуктів і послуг; відсутність обов'язкового, страхування при наданні фінансової підтримки сільгоспвиробникам; складність, і непрозорість договорів страхування; складність і непрозорість процедур отримання відшкодування; обмеженість і недосконалість існуючих страхових послуг і відсутність страхових продуктів, які задовольняли б різні категорії виробників; висока вартість страхування; випадки неналежної поведінки окремих страхових компаній (здійснення фіктивного страхування); недостатня зацікавленість страхових компаній у належному розвитку агрострахування в Україні; нестача кваліфікованих кадрів у штаті страхових компаній, які розуміють особливості сільського господарства.

Разом з тим активна політична діяльність навколо аграрного страхування ставить фінансову безпеку розвитку сільського господарства в умови певної законодавчої невизначеності. Так наприклад, політика СОТ передбачає зниження державної підтримки в певних аспектах господарської діяльності, що погіршує конкурентні умови для потенційно економічно слабких господарюючих суб'єктів. Натомість відзначається широким лобізмом заходи «зеленого кошика», а саме субсидіювання системи сільськогосподарського страхування, профілактика заражень і боротьбі з шкідниками рослин і іншим заходам [2].

Стимулювання інвестицій у сільськогосподарське виробництво дозволяє активно заохочувати приплив капіталу в галузь, а тому вимагає впровадження системи страхування, як активного елемента захисту фінансових ресурсів та забезпечення фінансової безпеки всіх учасників процесу [3]. Сьогодні в Україні страхові компанії пропонують багато страхових продуктів, які є доступними для аграріїв на вигідних та доступних умовах.

Отже, враховуючи те, що сільське господарство є високо ризикованим, питання використання страхування сільськогосподарських культур, як методу зменшення майбутніх втрат вигод, є актуальним та своєчасним [1]. Для аграрних підприємств страхування має стати ефективним фінансово-економічним інструментом захисту майнових інтересів селян під час виробництва та переробки сільськогосподарської продукції. Подальший розвиток сільськогосподарського страхування повинен бути спрямований на створення вигідних та безпечних умов для ведення бізнесу всіма учасниками аграрного ринку, що передбачає розподіл ризиків між сільськогосподарськими виробниками, переробними підприємствами, банками, страховими компаніями та державою.

Література

1. Танклевська Н.С., Ярмоленко В.В. Тенденції розвитку страхування сільськогосподарських культур в Україні. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія «Економіка»*. 2018. Вип.1(51). С.381-386.
2. Залетов О.А. Страхование в Украине. Киев:МА «ВеeZone», 2002. 452 с.
3. Гудзь О.Є. Страхування агроризиків та напрями розвитку агрострахування в Україні. *Економіка АПК*. 2006. № 8. С. 72-76.